

[Preben Møller Hansen]

serne var steget. Man fik altså kompensations for de prisstigninger, der havde fundet sted, og man fik kun 60 pct.s dækning. Det vil sige, at dyrtidsreguleringsordningen aldrig kan have været medvirkende årsag til den spiral, som prisstigningerne var kommet ind i.

Ville man have undgået noget sådant, kunne man i dette Ting have vedtaget en lov om pris- og avancementstop. Så havde man sikret, at der var et fast prisniveau, således at den købekraft, man får gennem sine lønninger, blev bevaret, og så ville der heller ikke være kommet nogen dyrtidsportioner til udbetaling.

Men når dette forslag nu er fremme, vil jeg gerne spørge finansministeren, om forslaget også indebærer, at heller ikke Folketingets medlemmer og ministrene får dyrtidsreguleret deres pensioner. Jeg vil også meget gerne vide, om det indebærer, at dyrtidsreguleringen af det skattefrie vederlag, som de i Folketinget værende medlemmer modtager af det offentlige, bliver fjernet fremover. Det har interesse for befolkningen at vide, om man i dette Ting vedtager en begrænsning af de almindelige menneskers indkomster, mens man selv sidder og rager til sig her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Før hr. Preben Møller Hansen gungrer alt for meget, må jeg lige gøre ham opmærksom på den tragedie, at selv om man multiplicerer hans og mit partis mandater med hinanden i denne sal, kommer man ikke engang op på det forfærdelige antal mandater, som finansministerens parti har. Det er ulykkeligt, men sådan er det, og vi må desværre anerkende realiteterne.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg er enig med hr. Glistrup i, at det er ulykkeligt, at Det Konservative Folkeparti har så mange mandater, som det har, men det ændrer ikke ved den kendsgerning, at det tabte ved det afsluttede valg.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg minder om, at det er lovforslag nr. L 51, vi behandler.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det tabte præcis og nøjagtigt, hvad Fælles Kurs vandt.

Finansministeren (Palle Simonsen):

Jeg skal helt afstå fra at deltage i den meget spændende debat, som hr. Preben Møller Hansen og hr. Glistrup har ført dels om overenskomstforhandlingerne i foråret, dels om dyrtidsreguleringens effekt eller mangel på samme. Jeg kan kun for en ordens skyld sige, at regeringen – og jeg forstod, at det også gjaldt hr. Jørgen Estrup – i hvert fald er godt tilfreds med, at vi i fællesskab har afskaffet en dyrtidsregulering – med de gunstige konsekvenser, det har haft for den økonomiske udvikling. I øvrigt vil jeg fuldstændig lade den debat ligge.

Jeg takker for den tilslutning, der også til dette lovforslag er kommet fra et betydeligt flertal her i Folketinget. Men jeg kan ikke tilbageholde en bemærkning over for hr. Strunge, som siger, at dette lovforslag, sely om Socialdemokratiet går ind for det – hvad vi er meget tilfredse med – vækker nogle ubehagelige minder om indgreb fra regeringens side siden 1982. Den del af lovforslaget, som vedrører de to ekstra dyrtidsportioner i forhold til ventepenge, rådighedsløn og efterindtægt af løn, kunne jeg så replicere til hr. Strunge, vækker i hvert fald nogle minder – behagelige eller ubehagelige – om fjernelse af dyrtidsportioner foretaget under socialdemokratiske regeringer i 1970'erne. Så skal vi nu ikke lade være med at gøre situationen efter 1982 særlig markant i så henseende.

Jeg vil gerne besvare et helt kontant spørgsmål fra hr. Preben Møller Hansen om effekten i forhold til folketingsmedlemmer. Det er ganske klart, at folketingsmedlemmers vederlag, ventepenge til ministre osv. følger de samme regler, som gælder for tjenestemændene.

(Kort bemærkning).

Strunge (S):

Jeg skal bare sige til finansministeren, at det er finansministerens eget lovforslag, der gør, at jeg fik disse ubehagelige minder op i min sjæl, idet der står i »Almindelige bemærkninger«:

»Ved lov nr. 297 af 4. juni 1986 bortfalder den automatiske regulering af arbejdsvederlag m.v. på grundlag af reguleringspristal.«